

Апостолы ся освободили чрѣзъ това отъ грижѣ-тѣ за земны-тѣ нужды на общество-то, занимавали ся само съ молитвѣ и проповѣдованіе слова Божія.

Число-то на вѣрны-тѣ часть-отъ-часть ся умножавало. Апостолы-тѣ извършавали безбройны чудеса; до нихъ ся стичалъ народъ отъ всички-тѣ околны градове и села. Болны-тѣ полагали още и на пѣтя, по който щялъ да мине Св. Петрѣ, та тыя несчастны, като ся осѣнятъ само отъ сѣнкѣ-тѣ на Святаго мѣжа, да могатъ да пріимжѣ исцѣленіе. По той начинѣ Иисусѣ Христосѣ, подирѣ вознесеніе-то Си, такожде ясно показвалъ любовь-тѣ Си камъ чловѣцы-тѣ и Свое-то всемогущество, както и во время-то на Свое-то прѣбываніе на земѣ-тѣ. Всичко-то повѣствованіе за дѣянія-та Апостол-скы е редѣ отъ чудотворенія, извършены съ имя-то на Иисуса Христа за добро-то на страждуще-то чловѣчество.

Първосвященницы-тѣ и другы-тѣ начальны на народа, като слушали за тыя чудеса, още повече ся ожесточавали противу Апостолы-тѣ. Единѣ вечерѣ заповѣдали да изловятъ всички-тѣ и да ги хвърлятъ въ градскѣ-тѣ темницѣ, въ коѣхто были заключены прѣстѣпници-тѣ. Но въ сѣщѣ-тѣ ношѣ Ангелѣ Господень имѣ отворилъ врата-та на темницѣ-тѣ и казалъ: „идете въ църквѣ-тѣ, явете ся на народа и говорете думы на живота.“ Вутринѣ-тѣ Апостолы-тѣ дошли въ църквѣ-тѣ и поучавали народа.

Между това, първосвященника-тѣ събралъ върховныя Совѣтъ и испратилъ въ темницѣ-тѣ за Апостолы-тѣ; но слугы-тѣ, като не ги намѣрили въ темницѣ-тѣ, вържали ся до първосвященника и казали му, че нашли темницѣ-тѣ затворенѣ и стражи-тѣ, стоящи при врата-та, но вѣтрѣ въ неѣ нѣмало никого. Като чулъ това извѣстіе, първосвященника-тѣ и всички, что были съ него, паднѣли въ недоумѣніе. Между това дошълъ нѣкой си прѣдѣ собраніе-то и обадилъ, че Апостолы-тѣ ся намиратъ въ църквѣ-тѣ и поучаватъ народа. Тогава началника-тѣ на стражѣ-тѣ взелъ со себе слугы, отишълъ за